



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Veritates Christianæ Qvæ Modvm Exhibent Benè Vivendi
Et Benè Moriendi**

Balde, Hendrik

Ipris, 1689

33. Cap. Ne ad horam quidem differenda est vitæ emendatio.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56447](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56447)

Agenda de peccatis est pœnitentiã, dum sani sumus, dum mens est integra, dum & benè & malè agendi potestas superest. Id qui facit, non potest non securè mori: eligit enim quod certum est, & repudiat quod est incertum.

Tempestatem opperiri, dum venti favent, & in altum vocant, magna dementia est.

At emendationi vitæ fatalis morbi tempus assignare, neque æternam animæ suæ stabilire felicitatem, ubi & valetudo, & tempus & tot occasiones favent, dementia est longè maxima.

Stultissimum est, inquit S. Eucherius (a) *ut causa, quâ de necessitatibus agitur æternis, mutabilibus vitæ deficientis committatur extremis.*

CAPVT XXXIII.

Ne ad horam quidem differenda est vitæ emendatio.

Multorum vox est; cras cras ad frugem redibo: sed cur non hodie? cur non hâc horâ?

Si qua vultum tuum, aut vestem labes
E6 infecerit

(a) *Homil. de dilat.*

infecisset, an exspectares diem crastinum, ut illam expurgares? nunquid eodem die, atque adeò è vestigio maculam sedulo abstergeres.

Si mortiferum vulnus tibi esset inflicium, nunquid illâ ipsâ horâ Chirurgum accersiri juberet, ut fluxum præsentis remedio sisteret sanguinem?

Ingentem pecuniæ vim si amisisses, nunquid illam sine morâ juberet perquiri?

Si in campis valido fune arbori esset alligatus, aut ibidem in furibundi leonis unguis incidisses, nunquid eodem illo momento adjutricem implorares manum?

Cur non animæ tuæ mortifero peccato inquinatæ, adeòque vulnere gravi affectæ atque in tartarei leonis rabiem delapsæ, eandem operam impendis? cur non illic auxilium postulas? quam ob causam differis in crastinum?

An forsitan anima tua cras reddita erit curationi atque expurgationi magis idonea? An Deum & cœlestia bona deperdita, die crastinâ commodiùs es reperiturus? An tum peccatorum tuorum vitæ cula faciliùs dissolvenda sunt? An cor tuum adeò durum magis erit emollitum? Demens es qui hoc autumas.

Vitæ tuæ in meliorem emendatio fiet
indies

indies difficilior, ex prava consuetudine, quam peccando contrahis. Tempus, quod cetera omnia consumit, roborat perversas animi propensiones, iisque dat incrementum.

Pœnitentiam de peccatis ne ad horam quidem, sine periculo amittendæ salutis differre potes; licet enim eorum tibi veniam sponderit Deus, quando serio te ad eum convertes; non tamen sequentem horam, vei diem crastinam, quâ te convertas, tibi appromisit.

Fortassis & horâ alterâ & altero supervivurus es die; at forsan etiam non supervives. Profectò non rectè sibi consulit, qui rei tam incertæ, quasi fragili arundini salutem suam credit.

Sed finge te crastinam lucem visurum, habiturumque tum seriam te corrigendi voluntatem.

Vnde scis gratiam efficacem, ut illud exequare, te habiturum? Deus minùs erit propensus, ut illam tibi largiatur; forsan etiam illam negabit, eò quod tot gratiarum dona, quibus poteras resipiscere, neglexeris, & JESU-CHRISTI sanguinem pedibus toties conculcaveris, omni passionis ejus fructu indignè presumdato.

*Illā est peccati pāna iustissima, ut qui recū
facere, cum posset, noluit, amittat posse
cum velit. inquit S. Augustinus (a)*

*Hęc est veritas, quam sedulo perper
dere nos oportet; quemadmodum enim
nullum est excellentius donum, quā
gratia efficax, ita nulla spes magis inanis,
spe hominis impij, qui in animum suum
inducit, gratijs divinis pręveniendum
se, quando illas desiderabit.*

*Qui se quotidie non emendat, is quo
tidie fit deterior. Pœnitentia fera, raro
vera.*

CAPVT XXXIV.

De peccato reprobationis.

S, *Scriptura, Sancti Patres, & Theologi
asserunt certum esse numerum pecca
torum, quę Deus in quovis homine to
lerare decrevit.*

*Peccatum, inquit, quo numerus ille
completur, est peccatum ad mortem (b)
seu reprobationis; isto siquidem com
misso de salute nostra conclamatum est
eò quod Deus hominem impium infir
mitati suę, malitięque permittat, qui eius
longanimitate ac misericordiã tam diu
turno*

(a) Lib. 3. de lib. arbit. (b) Io. 1. cap. 5.